

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 09, 2016

Nummer 9, 2016

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2016:2774](#) 11-04-2016

GS Noord-Holland/ontheffing

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2016:1711](#) 31-03-2016

staatssecretaris ELI/omgevingsvergunning

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2016:339](#) 22-01-2016

Utrecht/verkeersbesluit

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:1031](#) 20-04-2016

Houten/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:921](#) 06-04-2016

Putten/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:895](#) 06-04-2016

Soest/handhaving

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:931](#) 06-04-2016

GS Gelderland/natuurbescherming

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:930](#) 06-04-2016

Nijmegen/omgevingsvergunning verbouw

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:234](#) 03-02-2016

Waterschap Rivierenland/vergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:105](#) 20-01-2016

GS Overijssel/vergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:83](#) 20-01-2016

Voorst/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:39](#) 13-01-2016

GS Noord-Holland/omgevingsvergunning

RECHTSPRAAK

Houten/omgevingsvergunning

De Wet geurhinder en veehouderij ziet uitsluitend op geurhinder van dierenverblijven. De beoordeling van andere geurbronnen dient plaats te vinden op grond van de Wabo.

Casus

Omgevingsvergunning voor een pluimveehouderij. In het besluit is alleen de geurbelasting vanuit de dierenverblijven (stallen) beoordeeld. Appellant betoogt dat het college van b. en w. bij de beoordeling van geurhinder ten onrechte de geuremissie van de mestdroogtunnel buiten beschouwing heeft gelaten.

Rechtsvraag

In welk kader dienen andere geurbronnen dan dierenverblijven te worden beoordeeld?

Uitspraak

Uit de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) volgt dat deze wet alleen ziet op de geurhinder van dierenverblijven. Blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van de Wgv, heeft de wetgever niet beoogd regels te stellen voor geur die vrijkomt bij het bewerken of verwerken van mest. De beoordeling van geurbronnen als de bewerking of verwerking van mest, dient plaats te vinden op grond van (thans) artikel 2.14 van de Wabo. Onder geurhinder van dierenverblijven wordt derhalve niet mede verstaan de geurhinder als gevolg van het bewerken of verwerken van mest buiten de dierenverblijven. De geuremissie van de mestdroogtunnel is dan ook niet verdisconteerd in de voor het huisvestingssysteem vastgestelde geuremissiefactor. Het college was gehouden de geurbelasting vanwege de mestdroogtunnel te beoordelen aan de hand van artikel 2.14 van de Wabo.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 20-04-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:1031

Zaaknummer: 201504330/1/A4

Wetsartikelen: 2 Wet geurhinder en veehouderij en 2.14 Wabo

RECHTSPRAAK

GS Noord-Holland/ontheffing

Cervicale dislocatie (= nek breken) van meeuwenjongen is geen methode voor het doden van dieren dat bij wettelijk voorschrift is aangewezen; bijgevolg is het gebruik van deze methode niet toegestaan. De ontheffing Ffw is ten onrechte verleend.

Casus

Ontheffing voor het doden van meeuwenjongen, het opzettelijk verontrusten en het verwijderen van nesten en eieren. De ontheffing is aangevraagd omdat medewerkers die controlewerkzaamheden moeten uitvoeren regelmatig worden aangevallen door broedende vogels hetgeen tot gevaarlijke situaties leidt. Volgens eisers is niet aangetoond dat er noodzaak is om de ontheffing te verlenen. Voorts voeren eisers aan dat de ontheffing na plaats en risico ruimer is opgesteld dan noodzakelijk en zijn - in strijd met de Vogelrichtlijn - de gehanteerde dodings- en vangmiddelen niet genoemd in het bestreden besluit.

Rechtsvraag

Is de ontheffing terecht verleend?

Uitspraak

Er is hier voldoende aannemelijk gemaakt dat niet alleen de veiligheid van individuele medewerkers in het geding is, maar ook dat noodzakelijke controlewerkzaamheden kunnen worden belemmerd. Gelet op de aard van de bedrijfsvoering kan dit leiden tot risico's voor de veiligheid in de omgeving van het bedrijf. Daarom is aannemelijk dat er sprake is van een noodzaak om een ontheffing in enigerlei vorm te verlenen met oog op de aanvallen van broedende meeuwen, in het belang van de volksgezondheid en openbare veiligheid.

Echter, de reikwijdte van de ontheffing is naar plaats en risico te ruim opgesteld nu deze zonder beperking in plaats van toepassing is verklaard op het gehele bedrijfsterrein en incident-gestuurd optreden geen relevante voorwaarde van de ontheffing is.

Bij de uitvoering van de onderhavige ontheffing worden meeuwenjongen met de hand gedood door middel van het breken van de nek, ook wel genoemd cervicale dislocatie. Er kan alleen ontheffing worden verleend voor doden met gebruikmaking van bij wettelijk voorschrift vastgestelde middelen of methoden. De ontheffing noemt niet het gebruik van dodingsmiddelen of dodingsmethoden. Onbetwist is dat voor het doden van de meeuwenjongen cervicale dislocatie wordt toegepast.

Cervicale dislocatie moet worden aangemerkt als middel of methode voor het doden van dieren dat bij wettelijk voorschrift dient te worden aangewezen. Nu cervicale dislocatie niet als zodanig is aangewezen, is het gebruik hiervan niet toegestaan. Verweerder heeft dan ook ten onrechte hiervoor ontheffing verleend.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 11-04-2016

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2016:2774

Zaaknummer: AWB 14-5402

Wetsartikelen: 9 t/m 12 Ffw, 68 Ffw en 9 lid 2 Vogelrichtlijn

RECHTSPRAAK

staatssecretaris ELI/omgevingsvergunning

Onlosmakelijke samenhang tussen omgevingsvergunningplichtige activiteiten en handelingen als bedoeld in de Flora- en faunawet. De conclusie dat geen ontheffing op grond van de Ffw is benodigd, is gebaseerd op verouderde gegevens.

Casus

Omgevingsvergunning voor onder andere het aanleggen van een golfbaan en het kappen van bomen ten behoeve van die aanleg. In het gebied bevindt zich een vleermuispopulatie. Eisers betogen dat het besluit niet betekent dat geen ontheffing op grond van de Flora- en faunawet (Ffw) nodig zou zijn. Bovendien is volgens eisers onvoldoende onderzocht of vergunningplicht op grond van de NB-wet 1998 geldt. Verweerder is van mening dat geen ontheffing Ffw is vereist, omdat vleermuisveldonderzoek heeft uitgewezen dat de handelingen geen extra negatieve effecten tot gevolg hebben.

Rechtsvraag

Is sprake van onlosmakelijke samenhang tussen de handelingen waarvoor een omgevingsvergunning nodig is en de handelingen als bedoeld in de Ffw?

Uitspraak

De handelingen zijn aan te merken als handelingen waarvoor één of meer verboden gelden ingevolge de Ffw. Op grond van deze wet is het verboden om inheemse diersoorten zoals de in het gebied voorkomende vleermuizen, opzettelijk te verontrusten. Mitsdien is sprake van onlosmakelijke samenhang tussen de omgevingsvergunningplichtige activiteiten en de handelingen als bedoeld in artikel 75b, eerste lid, Ffw, die in beginsel leiden tot 'aanhaken'.

Het vleermuisonderzoek waarop verweerder doelt, stamt uit 2005/2006. Weliswaar heeft met betrekking tot dat onderzoek in 2009 nog een update plaatsgevonden, maar dat was zonder actualiserend veldonderzoek. Gegevens ten aanzien van vleermuizen en andere aanwezige beschermde soorten zijn volgens de staatssecretaris van ELI drie jaar houdbaar, tenzij geen

grote veranderingen in het gebied zijn opgetreden. De conclusie van verweerder dat geen ontheffing op grond van de Ffw is benodigd, is dan ook gebaseerd op verouderde gegevens.

Met betrekking tot de NB-wet 1998 wordt geoordeeld dat niet op grond van objectieve gegevens kon worden uitgesloten dat de handelingen de natuurlijke habitats in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 31-03-2016

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2016:1711

Zaaknummer: UTR 15/6896

Wetsartikelen: 10 Ffw, 11 Ffw, 75 Ffw, 75b Ffw, 2.27 lid 1 Wabo en 19d NB-wet 1998

RECHTSPRAAK

Putten/omgevingsvergunning

Legaliseren chalet annex bedrijfswoning. Weigering omgevingsvergunning. Verklaring van geen bedenkingen. Bevoegdheid college.

Het college heeft geweigerd aan appellant omgevingsvergunning te verlenen voor het legaliseren van de huidige chalet/bedrijfswoning. De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat het college niet gehouden was een verklaring van geen bedenkingen aan de gemeenteraad te vragen omdat het college voornemens was de gevraagde omgevingsvergunning wegens strijd met het bestemmingsplan te weigeren. De rechtbank heeft ten onrechte geoordeeld dat het besluit weliswaar in strijd is met artikel 3.11, eerste lid, van de Wabo, maar dat uit deze bepaling gelezen in samenhang met de artikelen 2.27, eerste lid, en 2.20a en artikel 6.5, eerste lid, van het Bor, niet volgt dat het college een omgevingsvergunning waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3° van de Wabo, wordt afgeweken van het bestemmingsplan, kan weigeren zonder een verklaring van geen bedenkingen te vragen aan de gemeenteraad. Het college kan wel een omgevingsvergunning weigeren zonder een verklaring van geen bedenkingen te hebben gevraagd, indien het de weigering baseert op een andere weigeringsgrond dan de weigeringsgrond waarop de verklaring van geen bedenkingen ziet. Ook indien de gemeenteraad gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid als bedoeld in artikel 6.5, derde lid, van het Bor door categorieën van gevallen aan te wijzen waarin een verklaring niet is vereist, kan het college de omgevingsvergunning weigeren zonder eerst de gemeenteraad om een verklaring te vragen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 06-04-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:921

Zaaknummer: 201502592/1/A

Wetsartikelen: 2.12 Wabo, 2.20a Wabo, 2.27 lid 1 Wabo, 3.11 lid 1 Wabo, 6.5 lid 1 en 3 Bor en 6:22 Awb

RECHTSPRAAK

GS Gelderland/natuurbescherming

Toepasselijkheid Chw. Bestemmingsplan onder vigeur van de WRO tot stand gekomen.

De Afdeling overweegt dat een onder de Wet op de Ruimtelijke Ordening tot stand gekomen bestemmingsplan geen bestemmingsplan is als bedoeld in afdeling 3.1 van de Wro. Dit betekent dat het bestreden besluit niet onder categorie 3.1 van bijlage 1 van de Chw valt en afdeling 2 van de Chw derhalve niet van toepassing is op het bestreden besluit.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 06-04-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:931

Zaaknummer: 201501801/1/R2

Wetsartikelen: 1.1 lid 1 aanhef en onderdeel a Chw en 3.1 Wro

RECHTSPRAAK

Nijmegen/omgevingsvergunning verbouw

Omvang bouwperceel. Systematiek van het bestemmingsplan.

De Afdeling heeft in onder meer de uitspraak van 9 april 2014 in zaak nr. 201305852/1/A1 overwogen dat bij de vaststelling van de omvang van een bouwperceel, als omschreven in het bestemmingsplan, de actuele situatie bepalend is, waarbij in beginsel dient te worden uitgegaan van het kadastrale perceel, waarop het bouwplan is voorzien. Voor het antwoord op de vraag of het om een bouwperceel gaat is tevens van belang of het bij elkaar behorende bebouwing betreft. Het bestaan van een zodanige situatie leidt ertoe dat meerdere kadastrale percelen in ruimtelijke zin als een geheel worden aangemerkt.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 06-04-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:930

Zaaknummer: 201505411/1/A1

Wetsartikelen: 2.12 lid 1 Wabo

RECHTSPRAAK

Soest/handhaving

Rechtsgevolgen van uitbreidingsplannen zijn vervallen.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen moet uit de artikelen 9.3.2 en 9.1.4, vierde lid, van de Invoeringswet Wro, in onderlinge samenhang gezien, worden afgeleid dat de onder de Woningwet 1901 tot stand gekomen uitbreidingsplannen hun rechtsgevolg behouden tot vijf jaar na inwerkingtreding van de Wro. Dit betekent dat het uitbreidingsplan, dat in 1949 is vastgesteld, zijn rechtsgevolg per 1 juli 2013 heeft verloren. Gelet hierop gold ten tijde van het besluit op bezwaar van 3 februari 2015 geen planologisch regime meer voor het betreffende gedeelte van het perceel. De rechtbank heeft dat niet onderkend.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 06-04-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:895

Zaaknummer: 201505003/1/A1

Wetsartikelen: 10 WRO, 9.1.4 lid 1 en 4 Invoeringswet Wro en 9.3.2 lid 1 Invoeringswet Wro

RECHTSPRAAK

Waterschap Rivierenland/vergunning

Waterschap niet beslissingsbevoegd nu mede sprake was van grondwateronttrekking voor industriële doeleinden.

Casus

Watervergunning voor grondwateronttrekking ten behoeve van bodemsanering. Appellant bestrijdt de bevoegdheid van vergunningverlener (het Waterschap) nu de grondwateronttrekking twee doeleinden heeft, sanering en het gebruik als koelwater. Dat laatste is aan te merken als een industriële toepassing in welk geval het college van gedeputeerde staten bevoegd is om te beslissen op de vergunningaanvraag. In beroep heeft de rechtbank overwogen dat de grondwateronttrekking primair plaatsvindt ten behoeve van bodem- en grondwatersanering, zodat geen sprake is van industriële toepassing. Dat het onttrokken grondwater vervolgens wordt aangewend als koelwater doet volgens de rechtbank niet ter zake, nu de vergunning is aangevraagd voor saneringsdoeleinden en het onttrokken grondwater ook daadwerkelijk daarvoor wordt aangewend.

Rechtsvraag

Wie is aan te merken als bevoegd gezag?

Uitspraak

De tekst van artikel 6.4 van de Waterwet biedt geen ruimte voor de uitleg dat van een grondwateronttrekking ten behoeve van een industriële toepassing geen sprake is indien de onttrekking primair ten behoeve van een ander doeleinde plaatsvindt. De bepaling moet van toepassing worden geacht, zodra - uitsluitend of mede - wordt onttrokken ten behoeve van een industriële toepassing en de drempel van 150.000 m³ per jaar wordt overschreden. In dit geval staat vast dat onttrekking mede plaatsvindt ten behoeve van het toepassen van grondwater als koelwater in het bedrijfsproces, hetgeen wordt bevestigd in een rapport dat tot de aanvraag behoort.

Het waterschap had niet mogen beslissen op de aanvraag voor vergunning.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 03-02-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:234

Zaaknummer: 201504018/1/A4

Wetsartikelen: 6.4 lid 1 onderdeel a Waterwet en 6.17 lid 1 Waterwet

RECHTSPRAAK

Utrecht/verkeersbesluit

De gemeente mocht in redelijkheid als verkeersmaatregel de milieuzone instellen. Het feit dat de positieve milieueffecten van de zone mogelijk beperkt zijn, doet daar niets aan af.

Casus

Verkeersbesluit waarbij als verkeersmaatregel een milieuzone in het centrum van Utrecht is ingesteld, met als doel om de luchtkwaliteit te verbeteren. Met de zone worden personen- en bestelauto's op diesel van vóór 2001 geweerd. Eiseressen menen dat het college van b. en w. niet bevoegd was tot het verkeersbesluit, nu het voor de maatregel gebruikte verkeersbord niet voorkomt in het Reglement Verkeersregels en Verkeerstekens 1990 (RVV 1990). Verder wordt door een van hen aangevoerd dat de maatregel slechts een marginaal en mogelijk zelfs een negatief effect heeft op de luchtkwaliteit en dat er betere alternatieven zijn om de luchtkwaliteit in de gemeente Utrecht te verbeteren.

Rechtsvraag

Was het college bevoegd tot het instellen van de milieuzone? Heeft het college in redelijkheid de verkeersmaatregel kunnen treffen?

Uitspraak

Bij het nemen van een verkeersbesluit komt aan het bestuursorgaan een ruime beoordelingsmarge toe. Daarbij hoeft het bestuursorgaan niet de absolute noodzaak van het verkeersbesluit aan te tonen. Voldoende is dat met het verkeersbesluit de in de Wegenverkeerswet bedoelde belangen worden gediend en dat inzichtelijk is gemaakt op welke wijze deze belangen tegen elkaar zijn afgewogen. De rechter zal zich bij de beoordeling van een verkeersbesluit dan ook terughoudend moeten opstellen en moeten toetsen of het besluit niet strijdig is met wettelijke voorschriften, dan wel sprake is van zodanige onevenwichtigheid in de afweging van de betrokken belangen, dat het bestuursorgaan niet in redelijkheid tot dat besluit heeft kunnen komen.

Tegen deze achtergrond oordeelt de rechtbank als volgt over de beroepsgronden:

De door de gemeente gebruikte combinatie van verkeersborden die de milieuzone aanduidt kan door de beugel, ook al komt deze nergens anders in Nederland voor. Uit de regelgeving blijkt dat de gemeente de mogelijkheid heeft om een plaatselijke combinatie van verkeersborden en onderborden te gebruiken.

Dat de effecten van de milieuzone op zichzelf wellicht marginaal zijn, is geen reden om te oordelen dat er sprake is van een onevenredige belangenafweging nu de verkeersmaatregel onderdeel is van een groter pakket aan maatregelen ter verbetering van de luchtkwaliteit in Utrecht.

De afweging van alle betrokken belangen die bij het instellen van de zone een rol speelden, heeft in de gemeenteraad plaatsgevonden. De rechter heeft niet de taak om de waarde of het maatschappelijk gewicht dat aan die betrokken belangen moet worden toegekend, naar eigen inzicht vast te stellen, maar toetst alleen de redelijkheid van het door de gemeente genomen besluit.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 22-01-2016

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2016:339

Zaaknummer: UTR 15/1976 en UTR 15/2334

Wetsartikelen: 2 lid 1 en 2 Wegenverkeerswet 1994, 15 Wegenverkeerswet 1994, Reglement Verkeersregels en verkeerstekens 1990 (RVV 1990) en Besluit administratieve bepalingen inzake het wegverkeer (BABW)

RECHTSPRAAK

GS Overijssel/vergunning

***Uitrijden mest geen onderdeel aangevraagde project.
Ammoniakemissie van deze activiteit kon bij beoordeling project
buiten beschouwing blijven.***

Casus

Vergunning ingevolge de NB-wet 1998 voor het overschakelen van een vleesvarken- en vleesrundveehouderij naar een volledige vleesrundveehouderij. Appellante vreest dat de omschakeling leidt tot een aantasting van de natuurlijke kenmerken van nabijgelegen Natura 2000-gebieden. Daarbij voert zij onder meer aan dat niet inzichtelijk is gemaakt op welke wijze de van de veehouderij afkomstige mest wordt afgevoerd. Indien de mest wordt uitgereden over de gronden die tot de veehouderij behoren, is ten onrechte alleen rekening gehouden met de stalemissies.

Rechtsvraag

Is het uitrijden van mest onderdeel van het project?

Uitspraak

Het uitrijden van mest is geen onderdeel van het aangevraagde project, nu dit project uitsluitend betrekking heeft op de omschakeling naar een vleesrundveehouderij. Het houden van dieren en het mogelijke uitrijden van mest op de bij de veehouderij behorende gronden is in dit geval niet zodanig onlosmakelijk met elkaar verbonden dat het college de vergunning voor het aangevraagde project had moeten weigeren.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 20-01-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:105

Zaaknummer: 201501961/1/R3

Wetsartikelen: 19d NB-wet 1998

RECHTSPRAAK

Voorst/omgevingsvergunning

Taxiënde vliegtuigen en testprocedures vlak voor de start zijn activiteiten die tot het landen en opstijgen moeten worden gerekend. Het geluid van deze activiteiten wordt geregeld in de Luchtvaartwet.

Casus

Milieuneutrale omgevingsvergunning voor het uitbreiden van de openingstijden van een luchthaven. Volgens appellant is het verruimen van de openingstijden geen milieuneutrale wijziging omdat dit leidt tot een uitbreiding van de uren waarop vliegtuigen kunnen starten en landen en daarmee tot een uitbreiding van de zogenoemde ‘engine run-ups’ die direct voor het vertrek van een vliegtuig worden uitgevoerd ter controle van diverse vliegtuig- en motorsystemen. Dit leidt tot een toename van geluidhinder.

Rechtsvraag

Dienen deze activiteiten in het kader van de omgevingsvergunning te worden geregeld?

Uitspraak

In 2008 is vergunning verleend voor het leveren van brandstoffen ten behoeve van luchtverkeer, het proefdraaien en beproeven van vliegtuigmotoren voor en na onderhoudswerkzaamheden en na motorrevisie en het bewaken van orde en veiligheid op het luchtvaartterrein. De vergunning ziet niet op het taxiën van vliegtuigen en uitvoeren van testprocedures direct voor de start, waarbij de door appellant bedoelde run-ups plaatsvinden. Het luchtvaartterrein is aangewezen als luchtvaartterrein op grond van de Luchtvaartwet voor landende en opstijgende luchtvaartuigen waardoor een apart regime geldt wat betreft geluid. De door appellant bedoelde activiteiten moeten tot het landen dan wel opstijgen worden gerekend, zodat bij de beoordeling de geluidbelasting van taxiënde vliegtuigen en van testprocedures vlak voor de start op goede gronden buiten beschouwing is gelaten.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 20-01-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:83

Zaaknummer: 201503477/1/A4

Wetsartikelen: 2.14 lid 5 Wabo, 3.10 lid 3 Wabo en Luchtvaartwet

RECHTSPRAAK

GS Noord-Holland/omgevingsvergunning

Appellant niet belanghebbend nu ter plaatse van zijn woning geen milieugevolgen kunnen worden ondervonden.

Casus

Omgevingsvergunning voor een energiecentrale. Appellant is door de rechtbank niet-ontvankelijk verklaard in zijn beroep tegen de vergunning omdat hij ter plaatse van zijn woning geen milieugevolgen zal kunnen ondervinden van het besluit.

Rechtsvraag

Is appellant belanghebbend?

Uitspraak

Appellant woont op een afstand van circa 1740 meter van de inrichting. Volgens een berekening is ter plaatse van zijn woning de concentratie aan zwaveldioxide door de bijdrage van de inrichting zodanig gering dat niet aannemelijk is dat daar milieugevolgen van de inrichting kunnen worden ondervonden. Mitsdien is appellant niet belanghebbend.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 13-01-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:39

Zaaknummer: 201503670/1/A4

Wetsartikelen: 1:2 Awb